

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 28 listopada 2016 r. odmówił S. L. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że decyzja została wydana w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 4 stycznia 2017 r., która orzekła, że S. L. nie jest niezdolny do pracy, wobec czego brak jest podstaw prawnych do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy.

(decyzja – k. 421 akt ZUS)

Odwołanie od powyższej decyzji złożył S. L. wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że orzeczenie komisji lekarskiej jest błędne i pozostaje w sprzeczności z jego stanem zdrowia.

(odwołanie - k.2)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc tożsame argumenty, co w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie - k. 4)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

Ubezpieczony S. L. urodził 8 maja 1953 r. Z wykształcenia jest mechanikiem, lakiernikiem. Obecnie pracuje na portierni, jako pracownik dozoru – ochrony.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 28 listopada 2016 r. ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(wniosek – k. 416 - 417 akt ZUS)

Lekarz Orzecznik ZUS, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej rozpoznał u ubezpieczonego: nadciśnienie tętnicze poddające się leczeniu, stenokardię, krótkowzroczność. Orzeczeniem z dnia 19 grudnia 2016 r. Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Od powyższego orzeczenia S. L., w dniu 19 grudnia 2016 r. wniósł sprzeciw.

Komisja Lekarska ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania ubezpieczonego oraz po dokonaniu analizy dokumentacji medycznej rozpoznała u niego: nadciśnienie tętnicze poddające się leczeniu, stenokardię, krótkowzroczność, prawostronną wolną przepuklinę pachwinową. Orzeczeniem z dnia 4 stycznia 2017 r. Komisja Lekarska ZUS uznała, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

okoliczności bezsporne

U ubezpieczonego rozpoznano: nadciśnienie tętnicze wyrównane, umiarkowaną niedomykalność zastawki aortalnej, przepuklinę pachwinową prawostronną, nikotynizm. Wnioskodawca jest obciążony przewlekłymi schorzeniami kardiologicznymi, ale mimo to jest relatywnie dość dobrego ogólnego stanu. Nie jest po przebytym zawale serca, nie był kwalifikowany do leczenia inwazyjnego. W wykonanym ostatnio badaniu USG serca wykazano prawidłową funkcję skurczową mięśnia lewej komory serca oraz uwidoczniono umiarkowaną niedomykalność zastawki aortalnej. Nadciśnienie tętnicze jest kontrolowane lekami. Mając na uwadze poziom kwalifikacji oraz całościowy stan kliniczny,

z kardiologicznego punktu widzenia nie stwierdza się niezdolności do wykonywania pracy zarobkowej, ewentualne zaostrzenia chorobowe winny być realizowane w ramach czasowego zasiłku chorobowego.

(dowód: opinia biegłego sądowego kardiologa R. G. - k. 35-37)

U ubezpieczonego rozpoznano: krótkowzroczność wysoką obu oczu skompensowaną korekcją optyczną. Wnioskodawca nie choruje na żadne przewlekłe choroby oczu, z powodu wrodzonej wady refrakcji – krótkowzroczności obu oczu – wymaga stosowania okularów korekcyjnych, które skutecznie kompensują istniejącą wadę. Ubezpieczony jest zdolny do pracy zgodnie z poziomem kwalifikacji.

(opinia biegłego sądowego okulisty A. A. – k. 110 - 111)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z opinii biegłych z zakresu: kardiologii i okulistyki. Złożone w sprawie opinie są jasne, zostały sporządzone przez biegłych o specjalnościach właściwych z punktu widzenia schorzeń, na jakie cierpi wnioskodawca, w oparciu analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej i bezpośrednio badanie wnioskodawcy. Sąd oceniając zgromadzony materiał dowodowy, w pełni uznał wartość dowodową opinii powołanych w sprawie biegłych. W ocenie Sądu złożone do sprawy opinie nie zawierają żadnych braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Biegli określili schorzenia występujące u wnioskodawcy oraz ocenili ich znaczenie dla jego zdolności do pracy, odnosząc swą ocenę do kwalifikacji zawodowych. Zdaniem Sądu opinie biegłych są rzetelne, zostały sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot, a wynikające z nich wnioski są logiczne i prawidłowo uzasadnione.

Wnioskodawca oraz organ rentowy nie zgłaszali zarzutów do opinii biegłych, nie wnosili o powołanie biegłych z zakresu innej specjalizacji, nadto biegli wydający opinie w zaznaczyli, że nie widzą potrzeby powoływania innych biegłych.

Podkreślić należy w tym miejscu, że dowód z opinii biegłego ma szczególny charakter, korzysta się z niego w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych. Do dowodów tych nie mogą więc mieć zastosowania wszystkie zasady o prowadzeniu dowodów, a w szczególności art.217§1 k.p.c. W konsekwencji nie można przyjąć, że Sąd obowiązany jest dopuścić dowód z kolejnych biegłych w każdym wypadku, gdy złożona opinia jest niekorzystna dla strony. Sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z opinii kolejnych biegłych lub z opinii instytutu jedynie wtedy, gdy zachodzi tego potrzeba, a więc wówczas, gdy opinia złożona już do sprawy zawiera istotne braki, względnie też nie wyjaśnia istotnych okoliczności.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z treścią art.57 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. z dnia 7 lipca 2017 r. Dz.U. z 2017 r. poz. 1383 z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełni łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność powstała w okresach wymienionych w cytowanym przepisie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Brak choćby jednego z warunków wymienionych w art.57 ww. ustawy powoduje brak prawa do świadczenia.

W niniejszej sprawie spór między stronami ograniczał się do oceny stanu zdrowia ubezpieczonego pod kątem niezdolności do pracy.

Zgodnie z treścią art.12 ww. ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art.13 ust.1 ww. ustawy).

Zdolność do pracy ma dwa elementy: biologiczny (ogólna sprawność psychofizyczna) i gospodarczy (przydatność na rynku pracy). Należało, zatem ustalić, czy ubezpieczony jest zdolny do wykonywania pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, czy jego kwalifikacje pozwalają na wykonywanie innej pracy, czy też konieczne jest jego przekwalifikowanie.

Należy wskazać, iż o niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Decydująca dla stwierdzenia niezdolności do pracy jest utrata możliwości wykonywania pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu przy braku rokowania odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, (vide: wyrok SA w Szczecinie w sprawie III AUa 254/13 z dnia 18.09.2013r, Lex 1378800, wyrok SA w Katowicach w sprawie III AUa 2183/12 z dnia 9.07.2013, Lex 1363251).

Podkreślić należy, iż złe samopoczucie wnioskodawcy i jego i subiektywne odczucia dotyczące stanu zdrowia nie mogą stanowić podstawy do orzeczenia o jego niezdolności do pracy. W wyroku z dnia 20.05.2013 roku SN w sprawie o sygn. akt I UK 650/12 (Lex 1341963) wskazał, iż podstawą do przyznania świadczenia jest przygotowana przez biegłych ocena stanu zdrowia osoby ubiegającej się o nie. Nie są brane pod uwagę subiektywne odczucia zainteresowanego.

Pogląd ten w pełni podziela Sąd orzekający. Samo tylko istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostawiania w stałym leczeniu nie stanowi samodzielnej przyczyny uznania częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy, chociaż w pewnych okresach wymaga czasowych zwolnień lekarskich. Upośledzenie organizmu nie jest wystarczającą przesłanką przyznania renty, w sytuacji, gdy mimo tego upośledzenia możliwe jest podjęcie dotychczasowej pracy i systematyczne leczenie schorzenia (vide wyrok SA w Krakowie z dnia 5.03.2013 roku w sprawie III AUa 1208/12 Lex 1294800, postanowienie SN z dnia 11.06.2013 r w sprawie II UK 65/13 Lex nr 1363198).

Zebrany w niniejszym postępowaniu materiał dowodowy nie pozwolił zakwestionować prawidłowości zaskarżonej przez ubezpieczonego decyzji. W złożonych opiniach biegli szczegółowo odnieśli się jego do stanu zdrowia i możliwości wykonywania pracy zarobkowej. Zważyć należy na fakt, że pomimo schorzeń, jakie zostały rozpoznane u wnioskodawcy, z zebranego w sprawie materiału dowodowego – opinii biegłych z zakresu: kardiologii i okulistyki jednoznacznie wynika, że rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia nie ograniczają jego sprawności w stopniu znacznym, powodującym niezdolność do pracy zarobkowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

W konsekwencji brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć wnioskodawczyni.

A.L.